

jenož so jena jenicžka próstwa wo wschědny khlěb namaka, wschitke druhe nastupuja duchomne dary a kubła. Duž prosch pschede wschěm wo wodacze hrěchow, wo prawdoscz, měr a wjeselosc w swjatym Duchu, wo wěru a poslušnoscz, wo lubosc a nadziju, wo swěrnoscz a wobstajnoscz, najwoszebnišcho wo sbóžne wumrjeczje. Modl so wschón czaß: „Mój Božo, daj psches Chrysta krej, so w swerczi so mnu derje stej!“ Rónz dobry, wscho dobre. Prosch pak tež sa druhich! Njesa pomni sa twojeju starscheju a bratrow a botry, sa twojich pscheczelow a swójbnych, sa předarjow a wučerjow, sa krala a sa wyschnosc proßycz. Prosch tež sa swojich njepscheczelow! Ršchesczijanowe najlěpsche džěko je modlitwa.

Njesazpij Bože wotkasanje!

Boži wysofodostójny sakrament swjateho wotkarsa je najkrašnišchi džiw luboscze twojeho Boha a sbóžnika. Se droha parla a najwoszebnišche kubko jeho zyrkwje, jeho najwažnišche wotkasanje, je studžen, i kotrejež hnadu sa hnadu czerpamy. Twój Anješ Jesuß je jo wustajik, so dyrbinny wot njeho jěscz a picz. Wón njeje nicžo njewužitneho czinił a kasał. A swojemu dopomneczu je jo wustajik. To je to najmjeišche, sčtož móžesch jemu k lubosczi czinicz, so na njeho spominašch, a wulki a žakofny hrěch njedžaka je teho dla, je-li so tutón Boži sakrament sazpišch a nimo njeho dołhi czaß khodzišch. A je-li so nimašch žaneho druheho samyßka, dha dži k Božemu blidu, so twojeho Boha cžesczišch a khwalíšch, kiž je jo wotkasał, a so swojemu sbóžnikkej so džakujesch, kiž je jo wustajik. A kaju je wón tola wulku a krašnu hnadu do tuteho sakramenta položik!